

BOYUN EĞME

● SAĞLIK

YASAKLAR NEYE YARADI, HALK NE YAPMALI?

● Sokağa çıkma yasakları emekçilerin tıka basa dolu toplu taşıma araçlarında işyerlerine gitmelerini engellemedi. İşyerlerinde etkili önlemlerle çalışma olanakları sunmadı. Peki salgın yükselişe geçmişken, ne yapmalı, nasıl önlem almalı? ● Sf 5

● SİYASET

SİYASETİN KİRLİ OLMAYANI YOK MU?

● İnfaz düzenlemesiyle tahliye olan Çakıcı'nın Kılıçdaroğlu'na mektubundan, AKP'nin vicdanı ilan edilip ertesi gün istifa eden Arınç'a... Siyasetteki çürümeyi TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan'a sorduk. ● Sf 6

BÜTÜN SAĞLIK HİZMETLERİ DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

● DIŞ POLİTİKA

FİDEL'İN FİDEL'DEN SONRA YAPTIKLARI

● 25 Kasım 2016. Küba Devrimi'nin önderi Fidel Castro'nun bu dünyadan bedenlen ayrıldığı tarih. Bedenen; çünkü Fidel'in yarattığı "insancıl" toplum, tüm ablukalara rağmen dimdik ayakta. ● Sf 8

● SİYASET

BİZ SOSYALİSTİZ; İHALELERLE MÜTEAHHİTLERİ ZENGİN ETME DERDİMİZ YOK

● Son seçimlerde Dersim Belediye Başkanı seçilen Fatih Mehmet Maçoğlu ile buluştuk, Dersim'in genel yapısından, sosyalist belediyeçiliğe dair birçok konuda sohbet ettik. ● Sf 10

● EMEK-SERMAYE

ŞİDDET, TACİZ, MOBBİNG... EMEKÇİ KADINLARIN HAKLARI VAR

● Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde İşçinin Hukuk Köşesi, patronu, iş arkadaşı tarafından tacize, şiddete, mobbinge, ayrımcılığa maruz bırakılan kadın emekçilere yol gösteriyor. ● Sf 15

BAĞIŞ YAP, DESTEK OL

**HAYDİ UNUTMAYALIM, BİZ
GÜCÜ NEREDEN ALIRIZ?
DAYANIŞMA**

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tırnağından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturuyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI
Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu: **0140**
Hesap no: **16000060**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR960001200914000016000060

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
Şube kodu: **1171**
Hesap no: **87854153**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu: **0141**
Hesap no: **0128702**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

**BOYUN
EGME**

**BOYUN EĞME
HAFTALIK SİYASİ DERGİ
İmtiyaz Sahibi:**

Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülççek

Tasarım: Uğur Güç

ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh. Osmançık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve
Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide
Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

PLANLI EKONOMİSİ OLAN ÜLKELER SALGINI YÖNETMEKTE DAHA BAŞARILI

Sağlık Bakanlığı'nın güvenilirliği tartışmalı rakamlarına göre yalnızca 16-22 Kasım haftasında Covid-19 salgını nedeniyle 851 yurttaşımızı kaybettik. Günlük tablolarda hasta sayısı altı binleri geçmiş durumda. Bu sayılar en çok kayıp verdiğimiz Nisan ayının çok üzerinde seyrediyor. Ne yazık ki her gün iki otobüs dolusu yurttaşımız salgın nedeniyle ölmekte. Bölgelere göre İstanbul en yüksek ölüm hızına sahipken, Güneydoğu Anadolu ve Doğu Marmara Türkiye ortalamasının üzerinde ölüm hızlarına sahip.

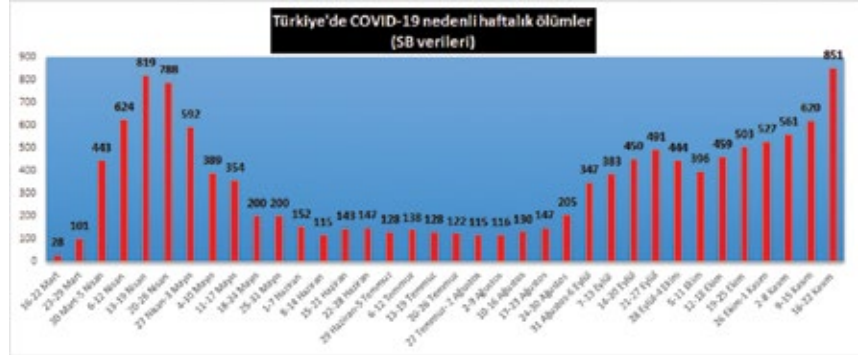
İktidar bir süredir varsa yoksa maske takmayanları suçlayarak sorumluluğu üzerinden atabileceğini sanıyor. Evet, uygun nitelikte ve doğru takılan maske hastalığı taşıyanların virüsü etrafa saçmasını engeller. Ancak Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın yaptığı gibi herkes kendi sağlığından sorumlu tutulamaz. Sağlık gibi toplumsal bir mesele, AKP'nin temsil ettiği sınıfsal çıkarlar uğruna feda edilemez.

Ülkemizde ve dünyada salgının yayılma hızını arttıran en önemli nedenlerden biri önlemlerin patronların gereksinimleri gözetilerek alınmasıydı. Dünyada azalan kâr oranlarıyla birlikte önlemler hızlı ve kontrolsüz biçimde gevşetilmişti, böylece Covid-19 olguları yeniden tırmanışa geçti. Görüldü ki, planlı ekonomiler ya da planlı ekonomi geçmiş olan ülkeler serbest ekonomilere göre riskleri yönetmek konusunda

daha başarılı oldu. Ayrıca kapitalizmde insanların salgını doğru değerlendirmesi ve uygun tepkiler verebilmeleri olumsuz yönde etkilenebiliyor.

SALGINLA MÜCADELE ETMEK İÇİN DERHAL DEVLETLEŞTİRME

11 Mart 2020'de Türkiye'de ilk vakanın resmi olarak açıklanmasından bu yana kamu hastanelerindeki yatak sayılarında ciddi bir hazırlık yapılmadı. Kasım ayı itibarıyla kamu hastanelerinin yatak ve yoğun bakım doluluk oranları neredeyse yüzde 100'e dayanmış, hekimler yoğun bakım yatakları için hasta seçmekle yüz yüze bırakılmış durumda. Kamu hastaneleri salgına büyük ölçüde hazırlıksız yakalandı. Sağlıklara göre malzeme eksiklikleri durumun sadece görünen yüzü, asıl sorun organizasyon eksikliği. Kamudan özele sermaye aktarım modeli olan Şehir Hastaneleri ağırlarken birçok devlet hastanesi kapatıldığı için yatak sayısında anlamlı bir artış olmadığı kaydediliyor. Salgınla mücadele etmek isteniyorsa bütün hastanelerin derhal devletleştirilmesi gerek.

● SAMANALTI / Sait Munzur

● KAPAK

Kapitalizm hasta olmanı bekler, sosyalizm hasta olmanı önler

Türkiye Komünist Partisi, Sağlıkta Devletleştirme konulu bir bildiri yayınladı. Önümüzdeki haftalarda üretimin ve toplumsal yaşamın diğer boyutlarını konu edinecek devletleştirme bildirileri ile halkın acil sorunlarına çözüm talep edilecek.

Sağlık, “ticari faaliyet sektörü” olarak tanımlandığında, oldukça kârlı bir yatırım konusu haline geliyor. Korumayı sağlık hizmetleri fazla kâr getirmediğinden patronların iştahını kabartan bu kârlılık özellikle tedavi edici sağlık hizmetleri alanında yoğunlaşıyor. Bu nedenle ülkemizdeki özel sektör ve kamu yatırımları bu alanda birikiyor. Yatırımlarını tedavi edici hizmetlere yoğunlaştıran kapitalizmin kâr edebilmesi için ise kural belli: Daha çok hasta/müşteri gerek!

2017 yılında TOBB tarafından yayınlanan bir sektör analiz raporunda özel hastanelerde tüm ameliyatların %34'ünün ve en karmaşık ameliyatların %53'ünün yapıldığı; ülkemizdeki bütün yoğun bakım yataklarının %43'ünün özel hastaneler bünyesinde yer aldığı belirtilmektedir. Bu rakamlar, yine özel hastanelerin ayakta muayene edilen hastaların sadece %18'ine hizmet sunması ve tüm yatak sayısının sadece %21'ine sahip olması ile birlikte değerlendiril-

diğinde sağlıkta kârlılığın boyutu anlaşılabilir.

KAMU DA ÖZEL DE TEDAVİ HİZMETLERİNE YATIRIM YAPIYOR, PEKİ KORUMA?

Ülkemizde kamu kaynakları da özel sektördeki benzer biçimde çoğunlukla tedavi edici hizmetlere aktarılıyor. 2019 yılına ait verilere göre tedavi edici hizmetlere ayrılan kamu finansmanı koruyucu hizmetlere ayrılan kaynaktan dört kat daha fazla. Kamu-özel işbirliği adı altında kamu kaynaklarının özel sektöre aktarılmasının bir yolu olarak şehir hastanelerinin inşası da yurdun dört bir yanında devam ediyor.

Peki sosyalizm sağlığı nasıl görür? Sosyalizmde sağlık ticari bir alan değil, insan haklarının vazgeçilmez bir unsurudur. Sosyalizmde bütün yurttaşlara nitelikli, ulaşılabilir ve ücretsiz sağlık hizmeti sunmak devletin temel görevlerindendir. Bu nedenle sağlık harcamaları ağırlıklı olarak koruyucu ve önleyici sağlık uygulamalarına

yönlendirilir. Ayrıca sosyalizm insanların hasta olmayacakları yaşam ve çalışma koşullarına sahip olmalarını hedefler.

SAĞLIK SİSTEMİMİZ İNSAN GÜCÜ AÇISINDAN DA EKSİKLİ

Ocak 2020 tarihli verilere göre, Türkiye'de sağlık emekçisi sayısı 1 milyon 61 bin 635. Toplam hekim sayısı 164.594 iken toplam hemşire sayısı ise 198.465. Hekimlerin %61,4'ü Sağlık Bakanlığı'na bağlı kamu hastanelerinde, %20,4'ü üniversite hastanelerinde ve %18,2'si de özel sektörde çalışıyor. 2020 yılı Türkiye İstatistik Kurumu bilgilerine göre ise, Türkiye'nin nüfusu 83 milyon 154 bin 997. Bu verilerle birlikte değerlendirildiğinde Türkiye, bin kişiye düşen hekim ve hemşire sayısı bakımından Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) ülkeleri arasında son sırada yer alıyor: Türkiye'de bin kişiye 1,9 hekim ve 2,1 hemşire, OECD ortalamalarına göre ise bin kişiye 3,5 doktor ve 8,8 hemşire düşüyor. Sağlık sistemine ayrılan kaynaklar incelen-

diğinde; sağlık harcamalarının gayri safi yurtiçi hasıla (GSYİH) içindeki payı bakımından Türkiye, OECD ülkeleri arasında son sırada.

Bir de sosyalist Küba'ya bakalım: Küba, 2018 yılında bütçesinin yüzde 27'sini sağlık harcamaları için ayırdı. 2018 verilerine göre Küba'da 122 kişiye bir doktor ve 128 kişiye bir hemşire düşmekteydi. Nüfusu 11 milyon 333 bin olan Küba'da 2019 itibarı ile 100 binden fazla hekim bulunmaktadır. 2018 verilerine göre Küba'da bin kişiye düşen hekim sayısı 8,2 iken 2019'da bu oran 9'a yükseldi.

12 BİN KİŞİ İŞE ALINACAK DENDİ AMA...

Bugün Türkiye'de ise yaklaşık 600 binden fazla sağlık emekçisinin atama beklediği ifade ediliyor. Bakanlık 12 bin kişilik bir işe alım yapacağını açıklasa da, kimlerin, ne koşullarda işe alınacağı belirsiz. İhtiyacı karşılamaktan ise çok uzak. Üstelik olağan şartlarda dahi ihtiyaçların çok gerisinde olduğumuz düşünüldüğünde, günümüz pandemi koşullarında sağlık emekçisi ihtiyacının çok daha fazla olduğu açık. Yurttaşlarımız hak ettikleri sağlık hizmetini alamıyorken, binlerce sağlık emekçisi atama bekliyor. Bu durum sağlık planlamalarının halkın değil, piyasanın ihtiyaçlarından belirlendiğinin bir göstergesi.

YAŞLILARI, ENGELLİLERİ KİM DÜŞÜNÜYOR?

Türkiye'de, salgınla mücadele kapsamında gelen ilk karar 65 yaş üstü nüfusun sokağa çıkmasının kısıtlanmasıydı. Yaşlı yurttaşların ülkemiz nüfusuna oranı %9,1. Çalışma hakkına erişebildilerse, yaşamlarının büyük bölümünü adil olmayan koşullarda hizmet ederek geçirdiler. Virüsten önce de horlandılar, maliyet kalemi olarak görüldüler. Günden güne hırçınlaşan sosyal güvenlik yasalarıyla kuşatma altına alındılar. Virüs günlerindeyse düşmanlık daha yalın biçimde kendisini gösterdi. Alay konusu oldular, yaşama heveslerine anlam verilemedi.

Türkiye'de en az bir yaşlı fert bulunan hane sayısı 5 milyon 629 bin 421. Yaşlı nüfusun %18,2'si evde tek başına yaşıyor. Sokağa çıkmaktan men edildiklerinde, ihtiyaçlarının nasıl sağlanacağı konusunda bir organizasyon elbette yoktu.

65 yaş üstü nüfus içerisinde çalışanların oranı %11,6. Üstelik %92'si kayıt dışı

çalışıyor. Virüs nedeniyle evde kalması gereken bu yaş grubu, ek bir gelir güvenceleri olmadığı için derin bir yoksullukla da boğuştu.

Yaşlılar evden çıkamadı ama birlikte yaşadıkları çocukları, torunları işe gitmeyi sürdürdü. Virüs toplu taşımada, fabrikalarda hızla yayılırken, akşam eve dönen emekçilerden büyüklerine de sıçradı. Sağlık Bakanlığı, ölümlerin %90'ından fazlasının yaşlılarda görüldüğünü söylüyor. Bu durumda yaşlılar, evde kalmaya zorlandığı halde korunamamış demektir.

Yaşlıların yalnızca %0,36'sı uzun vadeli bakım merkezlerinde yaşıyor. Bu merkezlerin yarısı özel. Emekli maaşıyla bir bakım merkezine yerleşmek de bir evde temel ihtiyaçlarını giderecek biçimde yaşayabilmek kadar imkansız. Yaşlıların bakımı çoğun-

lukla çocuklarına emanet. Oysa çoğumuz, tarihte ilk kez ebeveynlerinden daha yoksul olan bir kuşağın mensubuyuz. Yaşlıların yaşam hakkının kamusal olarak örgütlenmeyişi, ebeveynlerimizle kuracağımız sevgi temelli ilişkinin de aşındığı son derece hüznü bir dram anlamına da geliyor.

Engelli yurttaşlarımız için ise değerlendirmeler tahminlerin ötesine geçemiyor. 2002'den sonra güncel bir engelli sayımı yapılmadı. 18 yıllık TÜİK verisine göre, nüfusun %12,29'u engelli. El yıkama gibi hijyen önlemlerini uygulamak dahi büyük güçlükler barındırdığından, engelli yurttaşlar virüse karşı daha savunmasız.

Türkiye'nin düzeni, yaşlı ve/veya engelli nüfusun olağan tıbbi hizmet gereksinimi için gerekli düzenlemeleri yapmadı, sağlık hizmetine erişim hakkını ihlal etti. Karnesi özetle budur.

KENDİ AŞIMIZI, KENDİ İLACIMIZI NEDEN YAPAMIYORUZ?

Ulusal ölçekte devlet tarafından yürütülen ilaç ve aşı üretimi bir ülkenin halkının sağlığı, bağımsızlığı ve güvenliği için vazgeçilmezdir. COVID-19 salgını bu konunun ne kadar yaşamsal olduğunu bir kez daha gösterdi. Halkımız uluslararası tekellerin ürettiği aşılar için sırasını bekler hale gelmiştir.

Önleyici halk sağlığı uygulamalarının en önemli unsurlarından olan aşı ve tedavi için kullanılacak ilaçların özel şirketler tarafından kâr amacıyla üretilmesi toplum sağlığıyla tekellerin çıkarlarını karşı karşıya getiriyor.

Türkiye'de ilaç üretimi büyük oranda, bir kısmı yabancı şirketlerle ortak olmuş ya da yabancı şirketlere satılmış şirketler tarafından yapılıyor. Ülkemizde dünyanın en büyük 10 ilaç tekelisi faaliyet gösteriyor ve ilaç üretiminde çok uluslu şirketlerin payı %70 düzeyinde. Aşı üretiminde ise Türkiye yıllar içinde tamamen dışa bağımlı hale geldi. Salgınla birlikte başlayan aşı araştırmalarına kadar, 1997 yılından beri Türkiye'de insan aşısı üretilmiyordu. Oysa tarihe bakıldığında Cumhuriyet'ten önce difteri, sıgır vebası, kızıl serumu; kolera, dizanteri, veba ve çiçek aşlarıyla başlayan aşı üretiminin Cumhuriyet'in kurulmasının ardından Hıfzıssıhha Enstitüsü ile merkezileştirildiği görülebilir. Ülkemizde yıllar boyunca verem, difteri, boğmaca, tetanoz, kuduz, tifüs gibi birçok hastalığa karşı aşılar üretildi. 1990'lı yıllardan itibaren Dünya Bankası ve IMF gibi emperyalist kuruluşların reçeteleri doğrultusunda sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesiyle birlikte ülkemizde halkın sağlığı ilaç ve aşı üreten tekellere teslim edildi.

Son yıllarda sıkça duyduğumuz "yerli ve milli" ilaç ve aşı üretimi ise ülkemizdeki özel sektörün sağlık alanına yatırım yapmasını ifade etmekten başka bir şey değil. Halkın parasız ulaşması gereken sağlık hizmetlerini şirketlerin satışına sunmuş oluyorlar.

Halkımızın sağlığı için; ilaç ve aşı çalışmalarında araştırma-geliştirme faaliyetlerinden üretime kadar tüm basamaklar devletleştirilmeli, bilimsel ve teknolojik gelişmeler emekçi halkımızın sağlığı için kullanılmalıdır. Çokuluslu şirketlerin kâr hesaplarından kurtularak bağımsız bir sağlık sistemi kurmanın tek yolu budur.

● SAĞLIK

Geçtiğimiz hafta getirilen yasaklar salgının kontrolünde etkili olabilir mi?

Salgın tırmanışını hızla sürdürüyor. Sayılar her geçen gün artıyor. Bunu önlemeye yönelik kafa karıştırıcı ve etkinliği tartışmalı bir takım kısıtlamalar uygulanacak.

Kısıtlama ve yasakları gözden geçirsek: Hafta sonları saat 10.00 ile 20.00 arası dışında kalan zaman diliminde sokağa çıkma yasağı getirildi. Alışveriş merkezleri, marketler, berber ve kuaförler gibi işletmelerin çalışma süreleri saat 10.00 ile 20.00 arası olarak sınırlandırıldı. Restoran ve kafelere bu saatler arasında gidilebilecek ancak "al-götür" tarzı hizmet alınabilecek. Bu saatler dışında ise söz konusu işletmeler paket servis hizmeti sunacak. Sinema salonları, kiraathane, oyun salonları, halı sahaların faaliyetleri tamamen durduruldu.

65 yaş üstü bireylerin saat 10.00 ile 13.00 arası sokağa çıkması izin verilirken, 13.00 ile 20.00 saatleri arası 20 yaş altı gençlere serbest bırakıldı. Ancak cuma namazı saatlerine "katılımın engellenmemesi" de tavsiye edildi. Yurtdışından gelmiş olan turist kabileleri sokağa çıkma yasağından muaf tutuldu.

Tüm seviyelerde okullarda yüz yüze eğitim durduruldu. Fiilen haftanın bazı günleri belli bir miktar öğrenci ile verilen okul eğitimi tamamen online sisteme döndü. Ancak bu karardan bir hafta geçmeden okul öncesi kreşlerin açılmasına izin verildi. Kuran kurslarının da yüz yüze eğitim

vermeye devam edeceği "müjdelendi".

PEKİ BU YASAKLAR NE ANLAMA GELİYOR?

Karmaşık algoritmalara gerek yok, mantık çok basit: Piyasacılık ve gericilik. Sokağa çıkma yasakları emekçilerin tıka basa dolu toplu taşıma araçlarında işyerlerine gitmelerini engellemedi. İşyerlerinde salgın hastalığa karşı alınmış etkili önlemlerle çalışma olanakları sunmadı. Çünkü üretim faaliyetlerinin patronlar lehine, tek bir kuruş harcamadan, gerekirse işçilerin hastalanarak; ancak fabrikanın kapanmasıyla neden olacak şekilde hastalığı bulaştırmadan çalışmalarını temenni ediliyor.

Cuma namazlarına, kuran kurslarına gösterilen nezaket ise bilimsel verilerden çok ideolojik referanslarla hareket edildiğini gösteriyor. "Seküler" sosyal hayat her zamanki gibi hedef tahtasında. Polisler kaçak çalışan meyhaneleri aşağılayıcı tavırlarla deşifre ederken AKP'li ileri gelenler toplu halde kapalı restoranlardan yerinde hizmet alabiliyor. Yine okulları kapanan çocukların eğitimleri ailelerinin teknoloji ürünlerini satın alma gücüne terk edilmiş durumda. Bu çocukların nasıl vakit geçirecekleri herhangi bir devlet organizasyonunun gündeminde hiç olmadı. Kreşlerin açılmasının nedeni ise çalışmak zorunda olan, çocukları evde bırakılamayacak kadar küçük olan ebeveynlerin işlerine gidebilme olanağı sunmaktan başka bir şey değil.

SALGIN YÜKSELİŞE GEÇMİŞKEN NELER YAPMALIYIZ?

Çalıştığımız yer, yaşadığımız ev, temel ihtiyaçlarımızı karşıladığımız alanlar dışındaki kapalı alanları kullanmamaya özen göstermeli
Evimiz dışındaki her yerde maske takmalı
Düzenli el hijyeni sağlanmalı
Fiziksel mesafe kurallarına uymalı

Bağışıklık sistemimizi güçlü kılabilmek için:
Öğün atlamadan sağlıklı gıdalarla beslenmeli,
sigara ve alkol alımını sonlandırmalı, düzenli ve yeterli süre uyumuş olmaya dikkat etmeli
Sosyal yaşantımızı fiziksel kısıtlar nedeni ile sınırlansa da iletişim araçları ile arkadaşlarımız, dostlarımız, yakınlarımızla görüşmeyi sürdürmeli

Benzer sorunları yaşayan, ortak kaygılara, dertlere sahip insanlarla dayanışmalı

Ve de bu akıl dışı düzene son verecek örgütlü faaliyetlerin içerisinde yer almalıyız!

BU ÖNLEMLER SALGININ YAYILMASINI ENGELLER Mİ?

Bulaşma kaynaklarına dair veriler tıpkı diğerleri gibi kamuoyundan saklanıyor. Ancak hastalığın en çok yayıldığı ortamların insanların çalışmak zorunda kaldıkları işyerleri ve kalabalık ulaşım araçları olduğunu tahmin etmek zor değil. Alınan önlemlerin etkisi ancak Sağlık Bakanı'nın attığı şirin twitler kadar olacaktır!

Salgının başından beri hastalığı kökten kurutmak yerine, baş edilebilecek düzeyde tutmayı deneyen siyasi iktidarın artan sayılar karşısında yeni önlemler alması kaçınılmaz görünmekte. Yoğun bakımlarda yer bulunamayan, hastaların acil servislerde sandalye tepesinde oksijen aldıkları bir tablonun sürdürülmesi mümkün değil. Hafta sonları sokağa çıkma yasağı, şehirlerarası seyahatin kısıtlanması, 20 yaş altı ve 65 yaş üstüne daha uzun süreler kısıtlamalar gelebilir.

— • SİYASET

GÖREVİMİZ BEYAZ BAYRAK SALLAMAK DEĞİL

Mücadele bayrağını ileri taşımak

İnfaz düzenlemesiyle tahliye olan Çakıcı'nın Kılıçdaroğlu'na mektubundan, AKP'nin vicdanı ilan edilip ertesi gün istifa eden Arınç'a... Siyasetteki çürümeyi TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan'a sorduk.

Cakıcı Nisan ayında AKP-MHP ortaklığında kabul edilen infaz düzenlemesiyle tahliye edilmişti. Geçtiğimiz hafta Kılıçdaroğlu'na hakaret ve tehditlerle dolu bir mektup gönderdi ve tekrar gündem oldu. Bir tarafta mektuptan büyük anlam çıkaranlar, Cumhur ittifakının sarsılacağına, yeni bir yol ayrımının geldiğine yoranlar var. Diğer tarafta iktidar kanadından pek de ciddi bir tepki gelmedi bu tehdit mektubuna. Mektup, ve zamanlaması, ne anlama geliyor sizce?

Mektubun asıl muhatabının AKP olduğu iddiasına ben de katılıyorum. Son haftalarda AKP'nin, daha doğrusu Erdoğan'ın kendi sıkışmışlığını aşmak için attığı bazı adımlar, yapılan açıklamalar kuşkusuz ortağı MHP'yi rahatsız etmiştir. Bu adımların, yapılan açıklamaların muhalefet cephesinde yarattığı utanç verici heyecan bir yana, siyasi dengeleri değiştirici bir yanı elbette vardı. Bu anlamda Çakıcı'nın Bahçeli adına konuştuğunu varsaymak için epey nedenimiz var.

ÇAKICI EN GÖRÜNÜR FİĞÜR OLABİLİR GÜNDEME GELMEYEN SAYISIZ OPERASYON VAR

Çakıcı'nın tehditleri CHP ve genel olarak muhalefetle en küçük bir normalleşme girişiminin dahi onların cephesinden meşru kabul edilmeyeceğinin ilanı anlamına geliyor. Zaten Devlet Bahçeli'nin Çakıcı'ya toz kondurmaması, konunun polisiye değil siyasi olarak ele alınması çabası olarak

Çakıcı'nın mektubundan çok daha vahimi ekonomik yaşamda gerçekleşiyor. İşçi sınıfı her gün sermaye sınıfının kolektif taciziyle karşı karşıya.

da görülmeli. İktidar kanadından ciddi bir tehdit gelmemesi ise son derece normal. Sistem Türkiye'de böyle işliyor.

Çakıcı bu sistemin en görünen, en popüler figürlerinden biri olabilir ama Türkiye'de cemaat-tarikat örgütlenmelerinin ekonomik, siyasal ve toplumsal alanda elde ettiği yer hesaba katıldığında Türkiye'de her gün gündeme hiç gelmeyen sayısız operasyonun yapıldığını kabul etmek gerekiyor. Yazılı kurallara uymayan, örtülü operasyonlar bunlar. Sistemin olağan işleyişinde bunlar var.

BU ÜLKEDE İŞLEYİŞİN KENDİSİ ZATEN KURALSIZLIK

Bir yandan da iktidarda milletvekillerine ayağını denk al diyen,

gazetecilere laf atan bir İçişleri Bakanı var. Bakan'ın tavrı buyken, Çakıcı'nın ki çok mu anormal?

Dediğim gibi, yerleştirilen siyaset dilinin çürümüşlüğü konunun belki de en önemsiz boyutu. Tamam iktidar sahibi insanların günde beş vakit sağa sola hakaret etmesinin önemsiz olduğunu söylemeyelim ama bugün ülkede işleyişin zaten "kuralsızlık" olduğunu unutmayalım. Bu kuralsızlık elbette dillerine de vuruyor. Ülkenin en önemli ekonomik kuruluşlarını yok pahasına sermaye sınıfına özelleştirme adı altında yağmalatan bir sistemde kibarlık olmaz. Çakıcı'nın mektubundan çok daha vahimi ekonomik yaşamda gerçekleşiyor. İşçi sınıfı her gün sermaye sınıfının kolektif taciziyle karşı karşıya.

Deniyor ki eskinin politikacıları böyle değildi; ağız düzgün laf yapan, efendi kişiler vardı siyaset sahnesinde... Gerçekten böyle özlem duyulacak bir

geçmiş olduğunu düşünüyor musunuz?

Aynı ülkede yaşamıyoruz herhalde. Türkiye’de uzun süre siyasete Erbakan, Demirel, Türkeş ve Ecevit damga vurdu. Kanlı ve son derece sert bir dönemdi, ucuz polemikler yine vardı. “Efendi”likten ne anlıyoruz acaba! Bugüne göre daha donanımlı oldukları ise elbette doğru. Ancak bu genel bir geriye gidiş, çürüme. Kapitalizm daha iyisini yaratamıyor artık. Eski siyasetçilerin hoşgörüsünden söz ediliyor bir de... Bu da yanlış anlama. Siyasetçiler daha hoşgörülü değildi, toplum daha örgütlüydü ve siyasi iktidarların bu örgütlülük karşısında yaptırım gücünde sınırlama vardı. Açık söyleyeyim, kimse Süleyman Demirel’i bu topluma hoşgörü abidesi sevimli siyasetçi diye yutturmaya kalkmasın.

Olaylara sınıfsal bir perspektifle bakmayı unuttuğumuzda bir gün Çoban Sülü, ertesi gün Tonton Özal güzellmeleri yapmaya başlarız. Türkiye’nin buna gereksinimi yok.

ARINÇ’TAN MEDET UMMAK TESLİMİYETTİR

Tüm bunların üstüne Arınç’ın Kavala ve Demirtaş çıkışından hayırlı bir gidişat uman genişçe bir kesim var. Sizce bu da siyasi yozlaşmanın bir göstergesi değil mi?

Sanıyorum çürüme kavramı daha daha açıklayıcı. Ancak burada daha vahim olan Bülent Arınç’tan medet umulmasının ortaya çıkardığı yaygın

**Kutsallıklar
işin içine girdi mi
siyasetin temelleri derhal
çürür. Evet, bugün Türkiye
siyasetindeki kirlenmenin
temelinde para ve din
bezirgânlığı vardır.**

teslimiyet duygusu. Düzen muhalefetine çabaları sonuç vermiş gözüküyor; toplumun geniş bir kesiminde çaresizlik ve yenilmişlik hissi yerleşti. 2019 Yerel Seçimleri’ndeki zafer havasının geçici ve sahte olduğunu o zaman

da söylüyorduk. Ağır ekonomik sorunlarla karşı karşıya olan halkımızı Babacanlara, Arınçlara, Davutoğullarına mahkum etmek isteyenlere izin veremeyiz. Burada çok ağır bir saldırı var. Bu

saldırı püskürtmek durumundayız. 2020 yılında Bülent Arınç’ın iki çift lafından heyecanlanan bir yurttaşımız teslim bayrağını çekmiştir. Bizim görevimiz halkımızın beyaz bayrak sallamasını değil, mücadelenin bayrağını ileri taşımasını sağlamaktır.

**Yolsuzluk, rüşvet, tehdit,
hakaretler... Siyasetin kirli
olmayanı yok mu?**

En büyük suç, emek hırsızlığıdır. İnsanın insanı sömürmesi insanlığa en büyük hakarettir. Bu düzeni sorgulamayan bir siyaset, bu temel hırsızlığın sürmesi için çabılıyor demektir. Çünkü ortada çok açık, çok bariz bir toplumsal adaletsizlik var. TÜSİAD kapılarında, sermaye sınıfıyla içli dışlı olarak hangi adaleti savunacaksınız? Kirlenme burada başlıyor ve kaçınılmaz olarak yayılıyor.

PARANIN SALTANATINA KARŞI DURANLARIN SİYASETİ TEMİZDİR

Siyasette paradır kirin kaynağı, sonra da din işlerinin siyasete karıştırılmasıdır. Kutsallıklar işin içine girdi mi siyasetin temelleri derhal çürür. Evet, bugün Türkiye siyasetindeki kirlenmenin temelinde para ve din bezirgânlığı vardır. O zaman tersinden şunu söyleyebiliriz: Paranın saltanatına karşı duranların ve laikliği savunanların siyaseti temizdir. Bu kadar kesin konuşuyorum.

**Olaylara
sınıfsal bir
perspektifle bakmayı
unuttuğumuzda bir gün
Çoban Sülü, ertesi gün Tonton
Özal güzellmeleri yapmaya
başlarız. Türkiye’nin buna
gereksinimi yok.**

Aramızdan ayrılışının dördüncü yılında...

FİDEL

hâlâ bizimle

José Martí Küba Dostluk Derneği, Fidel'in hayata veda edişinin dördüncü yıldönümünde çevrimiçi bir anma programı düzenledi. FİDEL HÂLÂ BİZİMLE programını karekodu okutarak izleyebilirsiniz.

Fidel'in, Fidel'den sonra yaptıkları

25 Kasım 2016. Küba Devrimi'nin önderi Fidel Castro'nun bu dünyadan bedenlen ayrıldığı tarih. Bedenen; çünkü Fidel'in yarattığı "insancıl" toplum, tüm ablukalara rağmen dimdik ayakta.

Cok yazan, çok okuyan, 21. yüzyıl-da insanlığa dair umutlarımızı ayakta tutan Marksist-Leninist bir önderi hangi özellikleriyle öne çıkarmak kolay olabilir ki? Yaşasa, kendisi de kişisel özelliklerini öne çıkarmamızı istemezdi zaten; vasiyeti ortada. Bir gerilayı, mücadele insanını ve halkına yeni bir ülke vermiş birini hiçbir yazıya sığdırmak mümkün değil. Bu yüzden, Fidel'i biraz da günümüz dünyasının sağlık koşullarında, pandemi ve gelecek kaygısı hepimizin zihinlerini meşgul ederken anmak, ondan güç almak, cesaretlenmek istedik. Ölüm yıldönümünde bize ışık tutuyor...

HER GÜN FİDEL'İ YENİDEN HATIRLAMAK

Türkiye'de Küba ile dostluğun geliştirilmesi için çaba gösteren José Martí Küba Dostluk Derneği, COVID-19 salgınında bize tüm insani değerleri yeniden hatırlatan, insan sağlığının ve yaşam hakkının önemini gösteren Kübalı doktorlar için bir kampanya düzenledi. Kampanyanın amacı, sadece kendi ülkelerinde değil tüm dünyada hiçbir maddi karşılık beklemeden hizmet eden Henry Reeve Tugaylarına Nobel Barış Ödülü'nün verilmesi için uluslararası bir gündem oluşturmak. Tüm dünyada bilindiği üzere Kübalı sağlıkçılar, pandemi boyunca,

kısıtlı kaynaklarına rağmen onlarca ülkeye sağlık ekibi yol-ladı, virüse karşı mücadelede en ön safta yer aldı. Bu doğru-dan Fidel'in mirasıydı. Fakat Fidel'in mirası, sadece salgınla doğrudan mücadele konusuna sınırlı değil.

YAŞAMAK VE YAŞATMAK UĞRAŞI

Örneğin Türkiye'de bir hastanede onkolog olarak görev yapan Kübalı doktor Liuba Mojena Martínez'in bir röportajında söylediği şu sözler mih gibi çakılıyor insanın kafasına: "Bizler Küba'da çocukların ölmesine alışkın değiliz. Kübalı bir doktorun başına gelebilecek en kötü şey bu. Afrika'da çocukların ölümlerine şahit oldum; yetersiz beslenmeden, tedavisi olan hastalıklardan. Bu çok acı veriyor." Yaşamak ve yaşatmak uğraşı Küba'ya Fidel'in bıraktığı miraslardan biri. Yine bugün salgına karşı umut veren araştırmaların gerçekleştirildiği Moleküler İmmünoloji Merkezi, bizzat Kumandan Fidel tarafından ABD ablukasına rağmen 1994'te kuruldu. Geçen yüzyıllarda Pastör ve başka bilim insanlarının kitaplarından okuduğumuz kahraman-lıklarını günümüze taşıyan Kübalı doktor-

FİDEL'E ŞARKI

Haydi gidelim,
Ateşli peygamberi gündeğümünün,
Saklı patikalardan gidelim,
O çok sevdiğin yeşil timsahı kurtarmaya.

Haydi gidelim,
Alnımızda Marti'nin başkaldıran yıldızlarıyla,
Aşağılanmayı yenelim.
And içelim; ya ulaşacağız zafere
Ya da varacağız ölüme.

İlk kurşun sesi duyulduğunda ve uyandığında
Bakir şaşkınlığı bütün ormanın,
Orada, uysal savaşçılar olarak
Bulacaksınız bizi.

Saçıldığında sesin dört rüzgâra doğru
Toprak reformu, adalet, ekmek, hürriyet,
orada, yanibaşında, aynı tonlarla,
Bulacaksınız bizi.

Ve günün sonu geldiğinde,
Zalime karşı temizlik operasyonunda,
orada, yanibaşında, son kavgayı beklerken
Bulacaksınız bizi.

Yaralı bağrını yaladığı gün canavar,
Kamulaştırma mızrağının saplandığı yerini
Orada, yanibaşında, gururlu yüreklerimizle,
Bulacaksınız bizi.

Sanma ki bozabilirler bütünlüğümüzü,
Hediyelerle donanmış süslü kan emiciler
Birr tüfek, mermi ve bir siper isteriz
Başka hiçbir şey.

Ve önümüzü keserse demir,
Bir kefen isteriz, Kübalıların gözyaşlarından
Gerillaların kemiklerini örtmeye, Amerika'nın tarihine geçerken.
Başka hiçbir şey.

Ernesto Che Guevara de la Serna
Meksika 1956

lar, salgına karşı geliştirdikleri Soberana (Egemen) aşısını önce kendi üzerlerinde uygulayarak başka türlü bir insanlık dersi veriyor bize: Tıbbın, insan sağlığının ticaret olmadığını dersi!

"YENİ İNSAN" YAŞIYOR FİDEL HÂLÂ BİZİMLE

Küba, Fidel'den sonra da devrim koşullarını devam ettirerek ve halk sağlığını ön planda tutarak, hastalığın tedavisine değil, hastalığın önlenmesine çalışıyor ve bütün bu "insanlık" birikimini tüm dünyayla hiçbir maddi karşılık beklemeden paylaşıyor.

İşte Fidel Castro, böyle bir miras bıraktı insanlığa. Onun öncülüğünde yaratılan "yeni insan", bizlere yol gösteriyor. Bir başka deyişle; Fidel, Fidel'den sonra da yaşama devam ediyor. Hep edecek.

● KADIN

Sömürü son bulduğunda kadınlar yaşayacak! Tıpkı Küba'daki gibi...

Şiddet ve sömürden beslenen kapitalist düzende bugün, yaşamak bile kadınlar için bir mücadele konusu haline gelmiş durumda. Tıpkı çalışmak, boşanmak, yürümek, ne giyeceğine, eve kaçta döneceğine karar vermek gibi.

Gündelik hayatın her alanında karşılaşılan şiddet ve taciz olgusu, iş yerlerinde de kadınların yakasını bırakmıyor. Pandemi döneminde daha da artan şiddete, işsizlik tehdidi ile iyice katmerlendirilen kadın emeği sömürüsü de eklendi. Kadınlar işyerlerinde hem salgın tehdidiyle hem de çok daha fazla iş ve çok daha düşük ücretlerle karşılaştılar.

PEKİ KADINLAR NEDEN BUNLARA MARUZ KALİYOR?

Çünkü kadınları düşük ücretlere, sigortasız, esnek saatlerle çalıştırmak, patronlar için vazgeçilmez nimet. Böylece hem maliyetleri düşürmüş hem de ücret zammı talebine karşı "kadın işçi" kozunu avuçlarında tutmuş oluyorlar. Çünkü bal gibi biliyorlar, işyerlerinde erkeklerin yaptığı işin aynısını kadınlar da yapıyor.

PEKİ BUNU BİLDİKLERİ HALDE, NEDEN KADINLARA EŞİT ÜCRET VERMİYORLAR?

Çünkü toplumda kadınların öncelikli görevi çocuk bakmak, akşam işten gelen kocasını doyurmak ve bir sonraki iş gününe her anlamda hazır etmek olarak kabul ediliyor. Kadının önceliği bunlar olunca, ne istikrarlı bir iş hayatı olabiliyor, ne de emeği toplumda görünür olabiliyor; kazan-

dığı paraya da "katkı" gözüyle bakılıyor. Ve kadınlar toplumsal yaşamda ikincil plana düşüyor. Dinci gericilik, tam da bu noktada, kadının kahkasından giyimine, davranışlarından karakterine kadar kurallar koyarak, kadını erkek arasındaki eşitsizliği ve kadının toplumdaki ikincil konumunu meşrulaştırıyor. Sömürü düzeninin çizdiği sınırlara, dinsel kurallara uymayan kadınlar da şiddetle cezalandırılıyor.

BAŞKA TÜRLÜSÜ MÜMKÜN MÜ?

Nasıl ki bugün kadınların maruz kaldığı şiddet ve sömürü temelde üretim ve paylaşım biçimlerinin değişmesiyle ortaya çıktıysa, yine toplumdaki üretim ve bölüşüm ilişkilerinin değişmesiyle ortadan kalkacak. Sömürünün olmadığı, eşitlikçi bir toplumu kurmayı başardığımızda, kadınlar da toplumsal hayatın her alanında eşit ve özgürce yer alabilecek. Bu söylediğimize bugün en canlı ve güçlü kanıt, Küba.

Küba'da devrimle beraber kadınlar, toplumsal yaşamın her alanında kendilerini yeniden var ettiler. Devrim öncesi güçlü bir maço bir kültürün egemen olduğu Küba'da kadınlar, tıpkı bugün bizim maruz kaldığımız gibi yoğun bir şiddet ve sömürüye maruz kalıyorlardı. Devrimle birlikte kurulan eşitlikçi düzen, kadını toplumda erkekle eşit bir konuma yerleştirdi. Küba Kadın Federasyonu, hem toplumdaki maço kültüre hem de kadını toplumsal yaşamdan alıkoyan engellere savaş açtı. Bugün gelinen nokta, büyük emeklerle verilen bu mücadelenin başarısını gösteriyor:

Küba'da*;

Öğretmen, öğretim üyesi ve bilim insanlarının yüzde 81,9'u, Hekimlerin yüzde 60,2 si, sağlık sektöründe çalışanların yüzde 78,5'i, Hâkim ve savcılarının yüzde 70'ten fazlası, Üniversite mezunlarının yüzde 63,6'sı, Ekonomide istihdam edilen yüksek öğrenim mezunlarının yüzde 74,37'si, Teknik meslek sahiplerinin yüzde 66'sı, Halk İktidarı Ulusal Meclisi içindeki milletvekillerinin yüzde 48,8'i, Devrimi Savunma Komiteleri adlı mahalle komitelerinin üyelerinin yüzde 64,4'ü, Küba Merkez Sendikası üyelerinin yüzde 57'si kadınlardan oluşuyor.

* Veriler JMKDD sitesinden alınmış olup 2016 yılına aittir.

"Kadına yönelik şiddete karşı mücadelemizi ülkemizde dayanışma içinde büyütürken, dört yıl önce, yine bir 25 Kasım günü kaybettiğimiz Küba Devrimi'nin eşiz lideri Fidel Castro'yu saygı ve minnetle anıyoruz. Bilmenizi isteriz ki, hep daha gelişkin ve iyi olana işaret eden Fidel, sadece Kübalı kadınlar için değil, eşitlik ve özgürlük mücadelesi veren Türkiyeli kadınlar için de çok şey ifade etmektedir. Fidel ve süregiden Küba Devrimi, eşitlik ve özgürlüğün imkansız, mücadelenin anlamsız olduğu yalanlarına karşın işçi sınıfının ve kadınların kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu ve sosyalizmin kapitalizmin tüm zorbalık ve akıldışı varlığına inat nasıl gerçek olabileceğinin kanıtıdır. Ne mutlu ki bugün, çocukların topyekün mutlu olabildiği tek ülke olan Küba'da, Fidel milyonlarca Kübalıda hala yaşamaktadır. Yaşasın Küba! Hepimiz Fidel'iz!"

Komünist Kadınlar'ın 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü dolayısıyla Küba elçiliğine ilettiği mektuptan

"Komünist Kadınlar, Türkiye'nin boyun eğme-yen kadınlarını şiddeti üreten ve meşrulaştıran bu düzenle mücadeleye, foyası açığa çıkmış bu düzeni sonlandırmaya ve insanca yaşayacağımız bir ülke kurmak için örgütlenmeye davet ediyor.

Şiddetsiz bir yaşam ve sömürsüz bir dünya mümkün! Yaşasın dayanışma, yaşasın kadınların mücadelesi!"

Komünist Kadınlar'ın 25 Kasım Açıklaması'ndan

Biz sosyalistiz; ihalelerle müteahhitleri zengin etmek gibi bir derdimiz yok

Bir önceki dönem Ovacık Belediye Başkanlığı yapan, son seçimlerde ise Dersim Belediye Başkanı seçilen Fatih Mehmet Maçoğlu ile Boyun Eğme okurları için buluştuk; Dersim'in genel yapısından, sosyalist belediyeciliğe dair birçok konuda sohbet ettik.

Ovacık yaklaşık 3 bin nüfusu olan bir ilçeydi; Dersim ise 33 bin nüfuslu bir şehir, hatta yaz aylarında nüfus daha da artıyor. Belediyecilik faaliyetlerini de etkileyen çeşitli farklılıkları var Dersim'in. Biraz bunlardan söz edebilir misiniz?

Dersim etrafına benzeyen bir merkez değil. Çevremizde tarımsal üretim, hayvancılık yaygın olarak yapılıyor ama merkezin kayalık yapısı, dağlık olması tüm bu faaliyetleri engelliyor. Kırk bine yakın nüfus var, sanayi üretimi çok az, ciddi bir istihdam sorunu var. Hem yurtiçine hem yurtdışına çok fazla göç veriyoruz. Eğitimin özellikle üniversite düzeyinde çok doyurucu olmasından kaynaklı başarılı öğrencilerimiz de başka şehirleri tercih ediyor.

Kamu kurumlarının istihdama dönük yatırımlar yapmaması da bu sorunu şimdiye kadar çözümü bırakıyor. Ama tabi ilçelerde yapılan tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin planlandığı, tüketiciye ulaştırıldığı bir pazar görevi görüyor Dersim. Biz de tüm bu zorluklara rağmen çözüm yolları arıyoruz, üretimi teşvik ediyoruz.

Belediyeyi kayyumdan devraldınız, çok fazla borç vardı. Diğer taraftan basına da

yansıyor, görüyoruz, belediyecilik faaliyetleri devam ediyor. Bu nasıl oluyor?

Yerel yönetimlere merkezi bütçeden yüzde 6 düzeyinde pay ayrılıyor; 84 milyon nüfuslu ülkede 70 milyona yakın insanın belediyelerin hizmet alanı içinde olduğunu düşünürsek çok düşük bir bütçe. Aylık ortalama 3-3,5 milyon TL civarında bütçe gelmesi gerekirken 1,5 milyonu aşmayan bir bütçe ulaşıyor elimize. Bunun da çok büyük bir kısmı borçlar yüzünden bloke ediliyor. Zaten düşük olan bütçeden bir de böyle kesintiler olduğunda elimizde kalan tutar çok komik oluyor gerçekten.

İki bölgede yerel yönetimlerde faaliyet yürütmek için görevlendirildim, ikisinde de bütçeleri harap şekilde teslim aldık. Dersim daha da kötü durumdaydı, 3 yıllık kayyum yönetiminden devraldık. Kayyum sadece görünen yerlerde geçici çözümlerle göstermelik işler yapmış, belediyenin 10 yıllık bütçesini hunharca çarçur etmiş. Bu da hareket alanımızı daraltıyor elbette, borçlar ödenmedikçe faiz yükü biniyor. Gün geliyor belediye çalışanlarının maaşı bile dayanışma ile karşılanıyor. Tabi bu sadece bizim yaşadığımız bir sorun değil, birçok belediyede durum bu. Kayyumla teslim alınamayan belediyeler ekonomik olarak işletilemez hale getirilmeye çalışılıyor.

Kayyumla teslim alınamayan belediyeler ekonomik olarak işletilemez hale getirilmeye çalışılıyor.

Evet, çok fazla ekonomik sorun var ama bunlar işlerimizi yapmamıza engel değil. Biz sosyalistiz; ihalelerle müteahhitleri zengin etmek gibi bir derdimiz yok. O yüzden ihale yapmıyoruz, dayanışmayı örgütliyoruz. Belediyemizin öz kaynaklarını etkin olarak kullanıyoruz. Bu süreçte de belediye çalışanlarımızın özverili katkılarıyla ve dayanışma çağrımızla bize destek veren yaklaşık 200 gönüllü ile kangrene dönmüş Demirogluk Virajı çalışmamızı tamamladık örneğin, 33 yıldır su gitmeyen köylere su ulaştırdık... Tabi borç yükümüz hafifleyince daha rahat hareket edeceğiz, başka planlarımızı da daha kolay harekete geçireceğiz; yapılacak çok fazla iş var.

BAA SEMİNERLERİ VE YILMAZ GÜNEY KÜLTÜR SANAT FESTİVALİ

Dersim kültür-sanat çalışmaları açısından önemli bir yer. Belediyenin bu alana dönük çalışmaları neler?

Yaz aylarında gerekli önlemleri de alarak Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Festivali'ni gerçekleştirdik. Ama kış koşullarında pandeminin geldiği noktayı değerlendirerek birçok çalışmamızı durdurmak zorunda kaldık. Anadil, enstrüman, tiyatro gibi alanlarda yürüttüğümüz çalışmalarımıza ara verdik şimdilik.

Sosyal hizmet uzmanı arkadaşlarımız hane tespitleri yapıyor. Hangi evde kaç kişi

yaşıyor, ekonomik koşulları nasıl, bir rahatsızlıkları var mı bunları tespit etmeye, kayıt altına almaya çalışıyoruz.

Bilim ve Aydınlanma Akademisi ile geçen yıldan bu yana sürdürdüğümüz seminerlere online olarak devam ediyoruz. İnsanlar sosyal hayattan soyutlanmışken hem pandemiye dair hem başka çeşitli bilimsel ve toplumsal içerikli yayınların oldukça önemli olduğunu düşünüyorum. Sanıyorum önümüzdeki ay da 22 Aralık tarihinde saat 20.30'da 'Çocuk İstismarı Nedir? Nasıl Önlenir?' başlığında bir sunum gerçekleşecek. Sizin aracılığınızla bir kez daha BAA'ya teşekkür etmek istiyorum.

BİLİM MERKEZİ HAZIRLIKLARI DEVAM EDİYOR

BAA'nın da katkı koyduğu bir Bilim Merkezi projesi vardı, ne durumda proje?

Bilim Merkezi projesi seçimlerden bu yana konuştuğumuz bir şeydi. Tabi çok fazla ihtiyaç var ve bütçemiz ne yazık ki çok kısıtlı. Geçtiğimiz aylarda yurtdışında yaşayan bir ailenin yaşadığı ev kazası sonucunda eşini ve iki çocuğunu kaybeden bir arkadaşımız onların adını yaşatmak adına özellikle çocukların eğitim yaşamına katkısı olacak bir şey yapmak istedi. Bilim Merkezi projesi için hazırlıklar başlamıştı zaten; böyle bir şeye vesile olması açısından çalışmalar hızlandı. İki proje çizilmişti, daha önce kamuoyuna duyurduğumuz proje seçildi. Hem belediyeye çalışanları ile hem kentte üretim yapan kültür sanat emekçileri projenin mimarıyla bir araya gelip proje üzerine fikir alışverişinde

bulundu. Proje üzerinde çalışmaların devam ettiğini biliyoruz.

Tabi ekonomik kimi çekincelerimiz var. Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik koşullar da hepimizi etkiliyor. Böyle olunca planladığımız zamana yetişmeyebilir elbette ama şehrimizde yaşayan gençleri, çocukları bilimle sanatla buluşturmak için uğraşacağız.

FATURALARINI ÖDEYEMEYENLER, KARNINI DOYURAMAYANLAR VAR

Yaşlı nüfusun ve işsizliğin yoğun olduğu bir şehir Dersim. Bir de pandemi koşullarını eklenince emekçiler için geçim daha da zorlaşıyor. Neler planlıyorsunuz?

Pandeminin ilk başlarında, geçtiğimiz kış aşevimizi faaliyete geçirdik, yaklaşık 200 haneye günlük sıcak yemek ulaştırdık ve gördük ki hem yemeğe hem de hal hatır sormaya ihtiyacı olan yaşlılarımız vardı. Bu kış da aşevini faaliyete geçirmeyi planlıyoruz. Onun dışında tabi faturalarını ödeyemiyor insanlar, evine ekmek götüremiyor. Arkadaşlarımızla da görüşüp bir plan dahilinde elimizden geleni yapacağız.

Geçtiğimiz günlerde toplu iş sözleşmesi imzalandı. Bu zor ekonomik koşullarda nasıl geçti bu süreç, nasıl bir yol izlediniz?

Her ne kadar masanın karşısında otursak da bir pazarlık sürecindeymişiz gibi düşünmedik, çok kafa yorduk en iyisini nasıl yapabiliriz diye. Göstermelik zamlar yapıp ödeyemeyeceğimiz bir konuma düşmek istemeyiz.

Aslında belediyenin ekonomik koşullarına baktığımızda az önce de söylediğim gibi gün geliyor maaşları bile dayanışma ile ödüyoruz. Ama öte taraftan çalışan emekçilerin hakları söz konusu. Bizden önceki dönemde çalışan işçilerimizin büyük bir bölümü asgari ücret düzeyinde yani 2400-2500 lira maaş alırken bir bölümü de 4400-4500 düzeyinde maaş alıyordu. Aslında her iki maaş düzeyi de haklarını karşılamaya yetmez ama biz en azından ücretler arasındaki makası daraltmak istedik. Bu makas daraldıkça sonraki süreçlerde mesleki tanımlamalar da yaparak maaşları yaşanabilir düzeye çekmeyi hedefliyoruz.

En düşük ücret 3700-3800'e çıkarıldı, en yüksek ücret alanların maaşları da 4400-4500 düzeyinde tutuldu. Ortalama %30,19'luk bir zam yaptık yani. Bunun yanı sıra 1 Mayıs ikramiyesi verildi, önümüzdeki süreçte de 15-16 Haziran büyük işçi direnişine ithafen bir ikramiye vermeyi planlıyoruz. Birkaç sene içinde çalışan emekçi arkadaşlarımızın daha rahat bir yaşam süreceklere maaşları alabileceklerini, hatta kamudaki maaşlar düzeyine çekileceğini düşünüyoruz.

Her ne kadar masanın karşısında otursak da bir pazarlık sürecindeymişiz gibi düşünmedik; çok kafa yorduk en iyisini nasıl yapabiliriz diye. Göstermelik zamlar yapıp ödeyemeyeceğimiz bir konuma düşmek istemeyiz. Bizce iyi bir sözleşme oldu ama daha iyisini yapmak için çalışmaya devam edeceğiz.

22 Aralık tarihinde saat 20.30'da 'Çocuk İstismarı Nedir? Nasıl Önlenir?' başlığında bir sunum gerçekleşecek. Sizin aracılığınızla bir kez daha BAA'ya teşekkür etmek istiyorum.

ÖĞRETMENLER VELİLER EL ELE ÖZEL OKUL PATRONLARININ ENSESİNDE

Nazmi Arıkan Fen Bilimleri Okulu dönem ortasında eğitim öğretimi durdurdu, yetkililer sırta kadem bastı. Öğretmenler ve veliler ise bu oldubittiye karşı haklarını alana kadar mücadeleye devam edecek.

Pandemi sürecinin eğitimde yarattığı tahribat hızla devam ediyor. Bakanlık, öğrencilerin eğitime devam etme hakkını belirsiz bir geleceğe ertelemişken özel okul öğretmenlerine dönük hak ihlalleri de artarak sürüyor.

Nazmi Arıkan Fen Bilimleri Okulu'nun Üsküdar ve Libadiye şubelerinde öğretmenlerin maaşları ödenmiyor. Özel okul patronu velilerden okul paralarını toplamasına rağmen dönem ortasında okulu kapatarak öğrencilerin eğitim öğretim hayatı ile oynadı. Öğretmenler ve veliler, Patronların Ensesindeyiz Ağı ile temasa geçerek haklarını aramaya devam ediyor.

Son olarak Üsküdar ve Libadiye'de

Nazmi Arıkan Fen Bilimleri adıyla faaliyeti yürüten kurumun dönem ortasında eğitim öğretim hayatını durdurmasıyla beraber öğretmenler ve veliler okulu Üsküdar Milli Eğitim Müdürlüğü'ne şikâyet etti.

Okul paraları toplandı, eğitim öğretimi durdu, öğretmenlerin hakları gasp edildi

Öğretmenlerin bir kısmına çalıştıkları süre boyunca maaş ve sigortaları yatırılmadı. Bazı öğretmenlerinse maaşları eksik ödeme yapıldı.

Konuyla ilgili defalarca CİMER'e şikâyetinde bulunan öğretmenler, kurumun yetkililerine ulaşamadıklarını, öğrencilerin eğitim öğretime devam edemediğini ve kriz koşullarında başka okullarda iş arayışına

girmek zorunda kaldıklarını ifade etti.

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na başvuran ve mücadele etme kararı alan öğretmenler, çocukları eğitim öğretime devam edemeyen velilerle birlikte Üsküdar İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne şikâyet dilekçesi vermek üzere bir araya geldi. Özel okul patronunun, öğretmenleri ve velileri dolandırdığını belirten veliler, ödedikleri paraları almak için süreci takip edeceklerini, gerekirse suç duyurusunda bulunacaklarını söylediler.

SINAVA HAZIRLANAN ÖĞRENCİLER DÖNEM ORTASINDA OKULSUZ KALDI

Patronların Ensesindeyiz Ağı yetkilileriyle görüşen veliler de kurumun ödemelerini yaptıkları halde çocuklarının çok kısa bir süre eğitim alabildiğini, öğretmenler gibi kendilerinin de konuyla ilgili kurumun hiçbir yetkilisinden haber alamadıklarını, sınava hazırlanan öğrencilerin şu an eğitim öğretimden mahrum bırakıldığını ve durumu takip edeceklerini belirtti.

Patronların Ensesindeyiz Ağı avukatlarından Recep Demir, şikâyet dilekçelerini İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne ilettiklerini, öğretmenlerin maaşlarını alamadığını, velilerinse sınava girecek öğrencileri için yeni bir eğitim kurumu aradığını söyledi. Demir, bu eğitim kurumlarının mevzuattan ve eğitimde özelleştirmenin boşluklarından faydalandığını, Patronların Ensesindeyiz Ağı'nın bu konuda mağduriyet yaşayan tüm veli ve öğretmenlerin yanında bulunacağını, yalnızca yazılan dilekçelerle değil, yürütcekleri örgütlü mücadeleyle de bu durumun karşısında olacaklarını ifade etti.

PANDEMİDE BİRLİK SENDİKASI EMEKÇİLERİN YANINDA

AVM çalışanları, öğretmenler, vakıf üniversitesi çalışanları... Birlik Sendikası'nda güç birliği yapıyor.

Kriz pandemiyle birlikte giderek derinleşiyor. Yoksulluk her sektörden emekçinin hayatında gerçek bir tehdit haline geliyor. İşçiler bir yandan pandemiye yakalanma korkusuyla işlerine gidip gelirken, diğer taraftan da ülke genelinde alınan akıldışı tedbirlerin zorlukla-

rını yaşıyor. Geçtiğimiz aylarda yola koyulan Birlik Sendikası'nın gündeminde bu hafta salgının merkez üssü haline gelen AVM'ler ve özel okullarda öğretmenlere karşı uygulanan hak gaspları vardı. Ayrıca vakıf üniversitesi çalışanları da Birlik Sendikası'nda bir araya geldiklerini ilan ederek taleplerini sıraladı.

SAĞLIĞINIZ FAZLA CİRO UĞRUNA HIÇE SAYILIYORSA...

İçişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan 17 Kasım tarihli genelge ile birlikte AVM'lerin çalışma saatleri, 10:00 ile 20:00 arasında olacak şekilde kısmi olarak kısıtlandı.

Salgın döneminde alınması gereken önlemler alınmayıp, sağlığınız fazla ciro uğruna hiçe sayılıyorsa, işyerinizde virüse yakalanan emekçilerle temasta olan diğer çalışanlar çalıştırılmaya devam ediyorsa, çalışma saatleriniz teması azaltmak üzerine değil, AVM'nin yoğun saatlerinde işyerinde olmanız üzerinden planlanıyorsa, sürekli ücretsiz izne çıkartılmakla tehdit ediliyorsanız, BİRLİK SENDİKASI ile iletişime geçin!

Ancak AVM'lerde hafta içi ve sonu fark etmeksizin en yoğun saatlerin 14:00-19:00 arası olduğu biliniyor. Getirilen kısıtlamanın AVM çalışanlarının virüse yakalanma riskini düşürmediği gibi çalışma saatlerinin azaltılması ile birlikte ücretsiz izne çıkarılan işçi sayısını büyük oranda arttıracaklarını belirten Birlik Sendikası AVM emekçilerine seslenerek yalnız ve çaresiz olmadıklarını ilan etti. Virüs, işsizlik tehdidi ve sömürü sarmalında sıkışan AVM çalışanlarını sendikaya üye olmaya çağırarak açıklamada "Salgın döneminde alınması gereken önlemler alınmayıp, sağlığınız fazla ciro uğruna hiçe sayılıyorsa, işyerinizde virüse yakalanan emekçilerle temasta olan diğer çalışanlar çalıştırılmaya devam ediyorsa, çalışma saatleriniz teması azaltmak üzerine değil, AVM'nin yoğun saatlerinde işyerinde olmanız üzerinden planlanıyorsa, sürekli ücretsiz izne çıkartılmakla tehdit ediliyorsanız, BİRLİK SENDİKASI ile iletişime geçin!" denildi.

ÖZEL OKUL PATRONLARINI UYARIYORUZ

Geçtiğimiz Mart ayında, ülkemizde eğitime ara verilmesiyle özel okullarda sayısız hak ihlali yaşanmış, devletin kontrol mekanizmalarının tamamen ortadan kalkmasıyla birlikte sınır tanımayan patronlar pek çok hukuksuzluğa imza atmıştı. Eğitim öğretimin yeniden çevrimiçi olarak verileceğinin kararlaştırılmasıyla birlikte bir açıklama yapan Birlik Sendikası, özel okullarda öğretmenlerin zorla ücretsiz izne çıkarılması için sözleşme imzalatılması, kısa çalışma ödeneğinden faydalanılmasına rağmen tam zamanlı çalıştırılması, primlerin eksik yatırılması ya da hiç yatırılmaması gibi sorunlara karşı patronları uyararak özel okul öğretmenlerinin tüm sorunlara karşı örgütlendiğini ve yalnız olmadığını ilan etti.

VAKIF ÜNİVERSİTELERİ ÇALIŞANLARI BİRLİK SENDİKASI'NDA BİRLEŞİYOR

Salgını fırsata çeviren ve çalışanların haklarını gasp eden vakıf üniversitesi patronlarına karşı emekçiler Birlik Sendikası'nda bir araya geliyor.

Sendikadan yapılan açıklamada, "Vakıf üniversiteleri çalışanları olarak biliyoruz ki bugüne kadar bir araya gelmek kolay olmadı. Yönetimler, çalışanları yalnızlaştırmak için ellerinden geleni

yaptılar. Ancak bir araya gelmediğimiz, hakkımızı aramadığımız, örgütlenmediğimiz her örnekte kaybeden biz olduk" ifadeleri kullanıldı.

Temel taleplerin yer aldığı açıklamada vakıf üniversiteleri çalışanları Birlik Sendikası'na üye olmaya ve hakları için mücadele etmeye davet edildi.

GÜCÜMÜZ BİRLİĞİMİZDİR

@birliksendikasi

@BirlikSendikasi

iletisim@birliksendikasi.org

@birliksendikasi

www.birliksendikasi.org

0 (530) 662 52 36

Castle Resort Otel işçileri haklarını almaya kararlı

Muğla Sarıgerme'de faaliyet gösteren Castle Resort Otel pandemiyle birlikte işlerin kötüye gitmesini bahane ederek 40'ın üzerinde çalışanını toplu olarak işten çıkardı.

Otel patronları çalışma izni olmayan göçmen işçilerin sigortalarını hiç yapmazken diğer işçilerin önemli bir bölümünün yalnızca sigorta girişini yapmakla yetinmiş, primlerini ise hiç ödememiş. Patronların Ensesindeyiz Ağı'na başvuran işçiler normalleşme sonrası sezonun açılmasının ardından otelin tamamen dolmasına rağmen aylık cüzi miktarlar ödenerek geçirtildiklerini, maaşlarının ne zaman ödeneceğini sorduklarında ise "Biz bir aileyiz" edebiyatıyla oyalandıklarını ifade ediyorlar.

Buna karşılık Castle Resort Otel işçileri haklarını almakta kararlılar. Geçtiğimiz yıl benzer sorunların daha az sayıda arkadaşlarının başına geldiğini ve Patronların Ensesindeyiz Ağı ile birlikte hukuki yollara başvurarak haklarını alabildiklerini, bu sefer de mücadele edeceklerini dile getiriyorlar.

Castle Resort otel emekçileri ve PE avukatı işçilerin yaşadığı hak kayıplarını ve mücadelesini anlattı.

Muharrem: İşi bıraktığımız güne kadar her bir arkadaşımız canla başla çalıştı. Otel, sezonda tam kapasite çalışıyordu. Müşterilere sıcak, biz çalışanlara dondurulmuş yemek veriliyordu. Galiba ödenmemiş faturalardan dolayı, son zamanlarda sürekli elektrik kesintisi yaşıyorduk. Müşteriler de şikayetçiydi.

Önceleri aile gibi olduğumuzu sürekli vurguluyorlardı. Ne zaman ödenmemiş maaşlarımız hakkında ısrar etmeye başladık, işte o zaman biz çalışanlara kötü davranılmaya başlandı. Özellikle kadın arkadaşlara hakaret ve küfür ediliyordu. Salgın bahanesiyle işten çıkarıldık. Bazılarımızın bir, bazılarımızın da iki aylık parası ödenmedi. Sigortalarımız 10-20 günlük yatmış sadece. Özellikle şehir dışından gelen arkadaşların mağduriyeti daha fazla. Maaşlarını alamadıkları için otelin bodrum katında, elektriksiz, susuz odalarda kaldılar.

Havva: Paramızı vermediler ama Manavgat'ta yeni otel almışlar. Telefonlarımıza çıkmıyorlar. Muhatap bulamı-

yoruz. Her birimizin en az 5 ila 7 bin TL arasında alacağı var ama daha bunu ödeyemezken yeni otel alıyorlar. Biz sadaka değil alın terimizin karşılığını istiyoruz. Bunun için bu mücadelenin dışına çıktılar. Biz bu tehditlere boyun eğmiyoruz çünkü daha önce de belirttiğimiz gibi, biz haklıyız onlar haksız. Biz emeklerimizin karşılığını istiyoruz ve alacağız.

PE Avukatı: İşçilerin çalıştığı dönemdeki sigortaları "Assd Mobilya Tasarım Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi" adlı alakasız bir firma üzerinden yapılmış. Yani ileride işçilerin sigortalarının iptal edilmesi nedeniyle geleceklerinin de çalınması ne yazık ki olası. İşyeri ortakları kimi işçilere çok cüzi ödemeler yapmış ve bu yıl bit-

meden kimsenin alacağını kalamayacağı konusunda vaatlerde bulunmuş. Ne var ki biz patronları tanıyoruz. Geçen yıl da benzer şekilde işçileri mağdur ettiler. İşyerinin, bir yılda üç kez el değiştirdiğini öğrendik. Şu an işyerini, Sarıgerme'de başka bir otel patronunun devraldığını da öğrendik. Devrin hukuken gerçekleştiğini tespit edersek işçilerin alacakları yönünden bir muhatap daha bulmuş olacağız. Çalıştıkları süreye karşılık alacaklarını isteyen birçok işçi tehdit, şiddet ve baskıya maruz kalmış. Ayrıca, patronların Antalya'da başka bir otel açtığını ve işçilerin emeklerinden çaldığını buraya yatırdığını öğrendik. İşyerini devralan kişilerin hukuki sorumluluğu olduğundan bunu teyit eder etmez yasal süreci başlatacağız.

BİZ BİR AİLEYİZ, SİZ BU AİLEDE YOKSUNUZ

Castle Resort Otel işçileri geçtiğimiz günlerde otel önünde bir basın açıklaması yaparak mücadelelerinde kararlı olduklarını ve haklarını alana kadar devam edeceklerini söylediler:

Geçtiğimiz ayda Castle Resort Otel, salgında işlerin kötüye gitmesini bahane ederek 40'ın üzerinde iş arkadaşımızı işten çıkardı.

Öncelikle buradan duyuruyoruz. İşler otel için kötüye gitmedi, gitmiyor. Bu salgın döneminde işsiz kalan bizler için kötüye gidiyor. Otel, bu yaz normalleşmeyle beraber tam kapasite çalışırken bile, çalışma izni olmayan göçmen işçi

arkadaşlarımızın sigortalarını zaten yapmazken, geri kalanımızın önemli bir bölümünün sadece sigorta girişlerini yapmakla yetindi. Bizleri aylarca cüzi miktarlar vererek oyalayan yönetim, hakkımız olan maaşlarımızı sorduğumuzda "Biz bir aileyiz" diyor.

Biz bir aileyiz evet. Ama bu ailede siz yoksunuz. Sizler, koskoca oteller alıp satarken ve maaşlarımızı ödeyecek para bulamazken, haklarımız için mücadele eden bizler bir aileyiz. Bu kış günü işsiz bırakılan, hakları çalınan, yarını düşünen bizlerin ailelerinde sizlere yer yok. Bunun için

mücadelemizde kararlıyız.

Otelin el değiştirmesi, eski patronların kaçması bizleri hiç ama hiç ilgilendirmiyor. Bizler buradayız ve emeklerimizin karşılığını alacağız.

HAKLIYIZ. HAKKIMIZI ALACAĞIZ.

Patronların Ensesindeyiz Castle Resort Otel Emekçileri Komitesi

İŞÇİNİN HUKUK KÖŞESİ

ŞİDDET, TACİZ, MOBBİNG... EMEKÇİ KADINLARIN HAKLARI VAR

► Çalıştığım işyerinde patronum tarafından cinsel tacize uğradım, buna karşı ne yapabilirim?

Cinsel taciz, kadının işyerinde isteği dışında cinsel içerikli şakalara, hakaret ve küfürler, sözlü ya da fiziksel temasa maruz kalmasıdır. İşyerinde cinsel tacize uğradığınızda, hem size karşı bir suç işlenmiş, hem kişilik haklarınız çiğnenmiş, hem de çalıştığınız işyeriyle aranızdaki iş ilişkisi sakatlanmış olur. Böyle bir durum karşısında, tacize dair tüm delilleri toplamalı, varsa mesaj veya notları saklamalısınız. İşyerindeki diğer kadın çalışanları durumdan haberdar etmek, hem onları da taciz tehlikesine karşı uyarmak hem de birlikte dayanışma oluşturmak adına önemlidir. Tacize uğradığınızda, kıdem tazminatınız ve tüm işçilik alacaklarınızı da isteyerek derhal iş sözleşmesini feshedebilirsiniz. Aynı zamanda, tacizci patronunuzu Savcılığa şikayet edebilirsiniz. Ceza Kanunu'na göre cinsel taciz suçunun cezası 3 aydan 2 yıla kadar haptir. Eğer bu suç "aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle" işlenmişse, ki patron tacizi bu kapsama girer, ceza yarı oranında artırılır. Son olarak, hem vücut bütünlüğünüz hem de kişilik haklarınız ihlal edildiği için patronunuza karşı hukuk mahkemelerinde maddi ve manevi tazminat davası açabilirsiniz.

► İş arkadaşım tarafından tacize/fiziksel şiddete uğradım, ne yapabilirim?

İş hukukuna göre patronların işçinin sağlığını, yaşamını ve vücut bütünlüğünü koruma yükümlülüğü vardır. Patron işyerinde cinsel tacizi ve şiddeti önleyecek bir çalışma ortamı tesis etmek zorundadır. İşyerinde taciz veya şiddetle karşılaştığınızda durumu derhal amirinize veya yöneticinize **yazılı olarak** şikayet etmeli, gerekli önlemlerin alınmasını talep etmelisiniz. Şiddete maruz kaldıysanız, en yakın hastaneye giderek darp raporu almanızda da yarar var. Eğer şikayetinize rağmen gerekli önlemler alınmazsa, kıdem tazminatınız ve tüm işçilik alacaklarınızı da talep ederek işten ayrılma hakkınız doğar. Gerekli önlemleri almayan patronunuza karşı, hukuk mahkemelerinde maddi ve manevi tazminat davası açabilir ve onu ALO 170 hattına şikayet edebilirsiniz. Yine sizi darp eden/taciz eden kişi hakkında, Savcılığa suç duyurusunda bulunabilirsiniz.

► İşyerinde mobbinge maruz kaldığımı nasıl anlarım?

İşyerinde haksız suçlama, aşağılayıcı ve kaba ifadelerle hitap etme, saygınlığına zarar verme, küçük düşürme, fazla iş yüklemesi, sık sık görev yeri ve tanımını değiştirme, mesleki tecrübesine uygun olmayan pozisyonlarda çalıştırma gibi eylemlerle karşı karşıyaysanız, mobbinge uğruyorsunuz demektir. Bunu fark ettiğiniz anda, buna tanık olan iş arkadaşlarınızla konuşarak destek istemeli, mobbinge dair varsa yazılı mesajları, e-posta içeriklerini, evrakları delil olarak saklamalısınız. Mobbing işçiye, kıdem tazminatı ve tüm işçilik alacaklarını alarak iş ilişkisini sonlandırma hakkı verir. Ayrıca, uğradığınız mobbing herhangi bir ayrımcılık içeriyorsa, dört aylık ücretiniz tutarında ayrımcılık tazminatı da isteyebilirsiniz. Mobbing ve taciz, ispatlanması zor olgular olduğundan mahkemede işçinin bunlara maruz kaldığını ispatlaması değil, işyerinin mobbing veya taciz yaşanmadığını ispatlaması gerekir. Dava sonunda mobbinge uğradığınıza hükmedilirse, mobbing uygulayan işyerine karşı maddi ve manevi tazminat davası da açabilirsiniz.

► UZAKTAN EĞİTİM SÜRECİNDE BENİM BAKIM VE GÖZETİMİM OLMADAN EVDE TEK BAŞINA KALAMAYACAK OLAN BİR ÇOCUĞUM VAR; ÇOCUĞUMUN YANINDA OLABİLMEK İÇİN İŞYERİNDEN İZİN TALEBİNDE BULUNABİLİR MİYİM?

Hem devlet hem de patronlarca sağlanmayan kreş hakkı yüzünden, küçük çocuğu olan pek çok kadın ne yazık ki pandemi döneminde haklarından vazgeçmek pahasına işten ayrılmak zorunda kaldı. Son düzenlemeye göre, İstanbul'da kamuda 10 yaş altı çocuğu olan kadınlar idari izinli sayılarak evden çalışabilecek. Düzenleme kamuda halen belirsizliğini korusa da, özel sektörde çalışan ve **bakım ve gözetim gereksinimi duyan çocuğu bulunan kadın veya erkek emekçilerin** benzer bir uygulama talep etmelerinin önünde hiçbir engel yok. Üstelik Türkiye'nin de taraf olduğu Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesi, "çocuğu ilgilendiren tüm faaliyetlerde çocuğun üstün yararının gözetilmesi" ilkesini başa koyuyor. Çocuğun üstün yararı gözetilerek, özel sektörde çalışan ebeveynler de pekala bir dilekçe ile uzaktan çalışmayı, mümkün değilse çalışma saatleri düşürülerek kısa çalışma ödeneğinden yararlandırılmayı, en son çare olarak da **İş Kanunu'nun Geçici 10. maddesi çerçevesinde nakdi ücret desteği olarak ücretsiz izinli sayılmayı** talep edebilirler. İşçiler bu taleplerinden ötürü işten çıkarılamazlar. Taleplerin ne oranda işleme konacağını ise, kuşkusuz talepte bulunanların sayıca çok olmaları, yani işyerindeki örgütlülük düzeyi belirleyecek.

HABER YOLLA

iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

YARDIM İSTE

+90 (541) 940 05 14

BİLGİ VER

www.patronlarinensesindeyiz.org

ÖRGÜTLEN...

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

BÜTÜN EĞİTİM HİZMETLERİ DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

1. Eğitime ulaşmanın, okula gitmenin parayla satın alınabilir olmasına son vermek, tüm yurttaşların parasız ve eşit olanaklarla nitelikli eğitime erişebilmesi için...

2. Eğitimi ticarileştirerek içini boşaltan, öğrenci ve velilerine müşteri, öğretmenlerine köle gibi yaklaşan, kamu kaynaklarının üzerine çöreklenen özel okul ve dershane gibi tüm ticari kurumların kapatılarak devlet okullarına dönüştürülüp tüm kaynakların seferber edilmesi için...

3. Bilimsel, laik ve anadilde 12 yıllık temel eğitimin zorunlu ve bedelsiz olması, 18 yaşından küçük tüm çocukların devlet güvencesinde eğitim alabilmesi için...

4. Tüm devlet okullarında, derslik, laboratuvar, kütüphane, spor ve sanat alanları gibi ihtiyaçların eşit bir şekilde karşılanarak nitelikli eğitim sunulabilmesi için...

5. Eğitimin tüm yurttaşların yeteneklerini ve yaratıcılığını geliştirip çok yönlü gelişimini sağlayacak bir sürece dönüşmesi; yurttaşların ilgi ve yetenekleri doğrultusunda istedikleri alanda istedikleri kadar eğitim alabilmeleri, bilgi ve becerilerini temel eğitim süreciyle ve okulla sınırlı kalmamak üzere sürekli olarak geliştirebilmeleri için...

6. Dindar nesil yetiştirme adına ayrıcalıklı görülerek, diğer devlet okullarına ayrılmayan büyük kaynakların ayrıldığı imam hatip okullarının kapatılabilmesi, tüm okullarda bilimsel

ve laik bir eğitim anlayışının hayata geçirilebilmesi için...

7. Eğitimin paralı hale gelmesi nedeniyle, çocukların ve gençlerin beslenme, barınma ve eğitim ihtiyaçlarını karşılayamamasını fırsat bilerek burs, destek gibi adlar altında yurttaşları kuşatan tarikatların, cemaatlerin ve gerici vakıfların egemenliğine son vermek için...

8. Okullar arasındaki eşitsizlikle ortaya çıkan büyük nitelik farklılıkları nedeniyle, öğrencileri ve ailelerini birer yarış atına dönüştüren ve onlarda büyük kaygı yaratan, mevcut eşitsizlikleri derinleştirerek ileri kuşaklara aktaran sınav mahkumiyetine son vermek için...

9. Üretim sürecine katma adı altında mesleki eğitimin ve okulların patronlara teslim edilmesine, çocuk yaşta öğrencilerin sömürülmesine son vermek için...

10. Çocukların toplu taşımayla ya da servislerle güvensiz bir şekilde uzak yerlerde okullara taşınmasına son vermek için... Her çocuğa yaşadığı mahallede nitelikli eğitim fırsatı sunmak için...

11. Öğrencilerin sağlıklı bir şekilde büyümelerini desteklemek, imkanları olmadığı için okul saatlerinde aç kalmalarının ya da okullarda sağlıksız beslenmelerinin önüne geçmek üzere öğrencilere ücretsiz yemek sağlayabilmek için...

12. Tüm okullarda sağlık odalarının kurulması, okulların öğrenciler ve eğitim emekçileri için sağlıklı ve güvenli hale getirilmesi için...

13. Yabancı dil eğitiminin eşitsiz olarak erişilen ve ayrıştıcı bir kazanım olmaktan çıkarılarak, tüm

yurttaşların ilgileri doğrultusunda ücretsiz olarak erişebildiği evrensel kardeşliği güçlendirecek bir hak olabilmesi için...

14. Yaşadığımız yüzyılda halen bir utanç olarak kendini gösteren okumaz yazmazlık sorununun kökünü kazımak, tüm yurttaşların okur-yazarlığını güvence altına almak için...

15. Tüm eğitim emekçilerine, atanma, geçinme ve iş güvencesi kaygılarından uzak bir şekilde, sürekli olarak kendilerini geliştirebildikleri ve yurttaşların gelişimine odaklanabildikleri güvenli ve güvenceli bir çalışma ortamının sunulabilmesi için...

TÜM EĞİTİM HİZMETLERİ DEVLETLEŞTİRİLMELİ, TÜM YURTTAŞLARIN NİTELİKLİ EĞİTİM HAKKI GÜVENCE ALTINA ALINMALI, OKULLARDA HERHANGİ BİR AD ALTINDA PARA TOPLANMASI YASAKLANMALI, EĞİTİM VE EĞİTİMLE İLGİLİ TÜM GEREKSİNİMLER, TOPLUMSAL İHTİYAÇLARI DA GÖZETEREK MERKEZİ BİR PLANLAMA ÇERÇEVESİNDE TÜM YURTTAŞLARA ÜCRETSİZ OLARAK SUNULMALI, NİTELİKLİ EĞİTİM HİZMETİ SUNMAK ÜZERE YETERLİ SAYIDA EĞİTİM EMEKÇİSİ DEVLET TARAFINDAN İSTİHDAM EDİLMELİDİR.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**

TKP